

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FI

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy zorganizowany przez związek zawodowy strajk pracowników (w rozpatrywanej sprawie personelu pokładowego) obsługującego przewoźnika lotniczego stanowi „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 7 kwietnia 2020 r. – „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. / Vas Megyei Kormányhivatal

(Sprawa C-177/20)

(2020/C 279/33)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grossmania» Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Strona przeciwna: Vas Megyei Kormányhivatal

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w orzeczeniu wydanym w postępowaniu prejudycjalnym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził niezgodność przepisu prawa państwa członkowskiego z prawem Unii, to przepis ten nie może być również stosowany w późniejszych krajowych postępowaniach administracyjnych lub sądowych, niezależnie od tego, że okoliczności faktyczne w takim późniejszym postępowaniu nie są całkowicie identyczne z okolicznościami wcześniejszego postępowania prejudycjalnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék [dawniej Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry)] w dniu 7 kwietnia 2020 r. — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft / Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Sprawa C-178/20)

(2020/C 279/34)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék [dawniej Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság]

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pharma Expressz Szolgáltató es Kereskedelmi Kft

Strona pozwana: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 70–73 dyrektywy 2001/83⁽¹⁾ wynika obowiązek, aby produkt leczniczy, który może być wydawany bez recepty w jednym z państw członkowskich, był też uznawany za produkt medyczny, który może być wydany bez recepty w innym państwie członkowskim nawet w przypadku, gdy w tym państwie członkowskim przedmiotowy produkt leczniczy nie ma pozwolenia na dopuszczenie do obrotu i nie został sklasyfikowany?
- 2) Czy względy związane z ochroną zdrowia i życia ludzi, o których mowa w art. 36 TFUE, uzasadniają ograniczenie ilościowe, które uzależnia możliwość zamawiania i wydawania pacjentowi produktu leczniczego, który nie ma pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w jednym państwie członkowskim, ale ma takie pozwolenie w innym [państwie członkowskim EOG], od istnienia recepty lekarskiej i oświadczenia organu nadzoru farmaceutycznego również w przypadku, gdy ten produkt leczniczy jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim jako produkt leczniczy wydawany bez recepty lekarskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/CE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 5 maja 2020 r. – Laudamotion GmbH / Verein für Konsumenteninformation

(Sprawa C-189/20)

(2020/C 279/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Laudamotion GmbH

Druga strona postępowania rewizyjnego: Verein für Konsumenteninformation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 25, art. 17 ust. 3, art. 19, ewentualnie w związku także z art. 67, interpretować należy w ten sposób, że sprzeciwiają się one kontroli nieuczciwego charakteru warunków w zakresie ustalenia międzynarodowej jurysdykcji na podstawie dyrektywy 93/13/EWG⁽²⁾ lub odpowiednich przepisów krajowych dokonujących jej transpozycji?
- 2) Czy art. 25 ust. 1 zdanie pierwsze część ostatnia rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 („chyba że umowa ta jest nieważna pod względem materialnym”) interpretować należy w ten sposób, że dopuszcza on kontrolę treści – wykraczającą także poza zharmonizowany obszar prawa – na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym przypada jurysdykcja?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze i drugie udzielona zostanie odpowiedź przecząca:

Czy dla potrzeb kontroli nieuczciwego charakteru warunków na podstawie dyrektywy 93/13/EWG mające zastosowanie krajowe przepisy dokonujące jej transpozycji ustala się w oparciu o prawo państwa, w którym przypada jurysdykcja, czy też na podstawie legis causae w oparciu o prawo państwa członkowskiego, w którym wniesiono o rozpatrzenie sprawy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, S. 29).